

Любезній Іване.

117

Вселя ввасунос добре:
милко одна гризоти еще
не перестала навіть своєю
мала втійней еще передь
рождеством май годъ приїзди
до Дорова. Була у насъ бѣла,
шляхтиску: май поїхала уже
зновѣ до дому. май вѣ мене
мае болю. Анну втійней
здоровя. Ходившемъ до поро
проївшемъ свое позволеніе
казавъ що надеєть ся само
неможе видати, казавъ
щоти переходима на пра
вославіе то мисл мійней
не гравуєть. Хтѣ вѣ дати
ту и того оновдї. то вѣ,
хтѣ оновдѣ мѣх вѣ дати
хтѣма и чой раду шо.

Мусиво сам думи. аже
того моје кончане тре-
ба. мапу поновное оро-
додити. що доброго вестити
Нри ми томоде догг. боно,
може своєве Нареченове
идася щастя Намного
лєтв. і гадт дн думи на
півсім вестити иже тпу,
бно менят вестити оное-
не саму не уште в. ми,
а до того треба грошай
на дорого, амуєт мимим
еще дово в. в. оное-
го вестити. На твоем ктше
ннє іхати то за доггтоно,
нає обох. Намимі коли
будеє іхати до китва
аже днє не буде доми.
упона. замимь дозволє
ноєт. на рвзати в. в. в.
иже переказе. Буже кресто
ми б. к. в. в. в. в. в.
завривити